

Šlienavos ir Viršūžiglio parapijų leidinys

Kūno paslaptį šlovingą, taureę Kraujo prakilnaus
Skelbia himnas iškilmingas, skirtas aukai iš dangaus –
Tam, kurio mirtis siaubinga žemės nuodėmės nuplaus.

Tėvo siųstas mums, atėjęs iš Mergelės nekaltos,
Išganingą žodį sėjo žemės klystančios kelius.
Tik kelionė Jo artėjo prie slaptingos pabaigos.

Paskutinę vakarienę su bičiuliais artimais
Pagal nuostatą kiekvieną atšvenčia ištikimai.
Ir po to save kaip duoną teikia mokiniam Jisai.

Žodis, tapęs Kūnu, ima sieloms būt maistu nauju.
Kinta duona, kinta vynas – virsta Kūnu ir Krauju.
Ir vargingas pažinimas taps tikėjimu gaiviu.

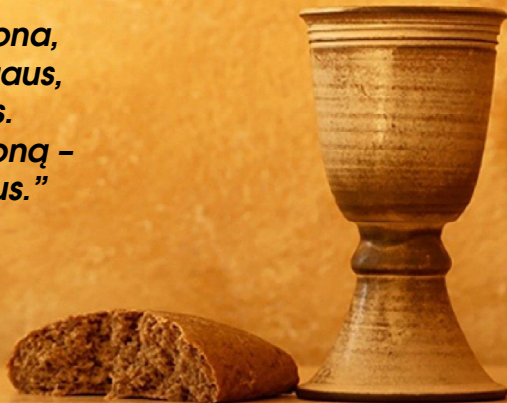
Prieš taip didį Sakramentą pulkim galvas lenkdami,
Nes jau seną Testamentą maino įstatatai nauji,
Tikim paslaptį tą šventą, Kristus žodį gerbdami.

Dievui Tėvui Sutvėrėjui teskamba džiugi giesmė,
Dievui Sūnui Atpirkėjui iš visos širdies garbė
ir dangaus šviesos Nešėjai – Dvasiai amžina šlovė! Amen.

*Šį šv. Tomo Akviniečio sukurtą himną ar jo dalis Bažnyčia gieda Didįjį ketvirtadienį,
per iškilmingas Švč. Sakramento pamaldas ir Švč. Kūno ir Kraujo iškilnę (Devintines).*

**“Aš esu gyvoji duona,
nužengusi iš dangaus,
– sako Viešpats.
– Kas valgys tą duoną –
gyvens per amžius.”**

Jn 6, 51

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Pr 14, 18–20; Ps 109, 1–4; 1 Kor 11, 23–26

Psalmės atliepas

Amžiais Tu Kunigas, kaip Melchizedekas.

Evangelija pagal Luką (9, 11b–17)

Jėzus kalbėjo žmonėms apie Dievo karalystę, pagydė tuos, kuriems reikėjo gydymo. Diena pakrypo vakarop. Prisiartinę Dvylika tarė: „Paleisk žmones, kad jie, nuėję į aplinkinius kaimus bei vienkiemius, susirastų nakvynę ir maisto. Mes juk esame dykumoje“. Jėzus atsiliepė: „Jūs duokite jiems valgyti!“ Dvylika atsakė: „Mes nieko daugiau neturime, tik penkis kepalėlius duonos ir dvi žuvis. Nebent nueitume ir nupirtume maisto visai šiai miniai“.

O buvo ten apie penkis tūkstančius vyrų. Jėzus įsakė mokiniams: „Susodinkite juos būriais po penkiasdešimt“. Jie taip padarė ir visus susodino. Tuomet, paėmęs penkis kepalėlius ir dvi žuvis, jis pažvelgė į dangų, palaimino juos, laužė ir davė mokiniams, kad išnešiotų miniai. Visi pavalgė iki soties. Ir dar buvo surinkta dvylika pintinių likučių.

Evangelijos komentaras:

Apie duonos padauginimą evangelistai pasakoja šešis kartus. Reikia manyti, kad šis nutikimas tikrai turėjo Jėzaus mokiniams padaryti ypatingą įspūdį.

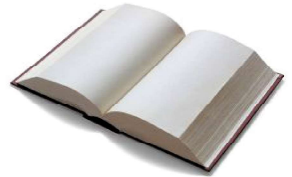
Žmonės yra alkani, mes visi esame alkani: trokštame prasmės, laimės, dėmesio, meilės. Juk viskas mūsų gyvenimas yra ne kas kita, kaip nuolatinis laimės ieškojimas, siekiant užpildyti prasmės alkį. Būnant kartu su beieškančiais, ateina ir vakaras, gal net ir iškyla problema: kaip ir kuo pamaitinti visus šiuos žmones? Lukas atkreipia dėmesį į vieną detalę: kol minios seka paskui Jėzų, mokiniai ragina Jį „paleisti žmones, kad jie, nuėję į aplinkinius kaimus bei vienkiemius, susirastų nakvynę ir maisto“, bet nesakoma, kad žmonėms būtų nusibodę klausyti Jėzaus. Jėzus pastebi, kad minia Jo laukia, yra išalkusi Jo žodžio, todėl neatstumia nuo savęs žmonių, bet priešingai: prašo mokinių padėti Jam. Jie, kaip ir mes panašiu atveju, tikisi sprendimo iš Dievo, o Jis prašo, kad tą problemą spręstų jie patys.

„Jūs duokite jiems valgyti,“ – sako Jėzus. Ši frazė turi dvigubą prasmę: viena vertus, Jėzus kviečia mokinius pamaitinti dykumoje susirinkusius žmones, kita vertus, primena jiems, kad vienintelė galimybė tai padaryti – tai dovanoti save. „Padovanokite save šioms žmonėms“, – taip galima suvokti Jėzaus raginimą. Galime dovanoti savo daiktus, pinigus, laiką, bet vienintelė tikra dovana – yra dovanoti save, dovanoti savo gyvenimą, nes tik tai suteikia žmogaus gyvenimui vertę.

Pats savaime šis prašymas nelogiškas: mokiniai teturėjo tik penkis duonos kepalėlius ir dvi žuvis. Iš tiesų to galėjo pakakti dviejų žmonių vakarienei, ir, pagal visus logikos dėsnius, patys mokiniai turėjo likti pusalkaniai. Tačiau Jėzaus žodžiai skamba nelogiškai tiems, kurie mąsto tik apie save, kurie nemąsto širdimi, nes tik toks požiūris įgalina dalytis net tuo, ko neturime. Jėzus nepadaugina maisto, neatlieka stebuklingų veiksmų, nesiekia padaryti įspūdį. Tikrasis stebuklas yra dalijimasis – tai laužoma Duona, kuri pasotina alkaną žmogų. Maisto nedaug – penki duonos kepalai ir dvi žuvis penkiems tūkstančiams žmonių, bet tai visiškai nesvarbu. Jėzus skaičiuoja vadovaudamasis ne mūsų žmogiškais kriterijais. Jis ima, laimina, laužo ir duoda: šie veiksmožodžiai kalba apie meilės dalinimą.

Jėzus iš tiesų kalba labai aiškiai: viskas prasideda nuo mažų dalykų. Reikia tik pasitikėti savimi ir gyvenimu, nes visa, kas didinga, kažkada buvo maža. Ne vienam iš mūsų pasitaiko – prieš pradėdamas kokį didelį darbą, netekti drąsos. Taip atsitinka todėl, kad visada galvojame apie tai, ką turime, o ne apie tai, ką galime padaryti. Mes ir save turime vertinti ne pagal tai, kas esame, bet pagal tai, kuo galime tapti. Tokia yra ir duonos padauginimo prasmė: kuo daugiau dalijamės, tuo daugiau turime.

Jėzus nusprendė pasilikti kasdieniškame duonos laužymo ir dalinimo ženkle. Visą Jėzaus gyvenimą, kaip drąsų savęs kitiems dalinimą mes vis atrandame duonos gabalėlyje, kuriuo dalinamės, kurį valgome, kurio užtenka mums visiems. Besidalinančiam trupinėlis yra didelis...

Lietuvos vyskupų ganytojiškasis laiškas „Bažnyčios mokymas apie šeimą nesikeičia“

Brangūs broliai ir seserys,

gera į Jus taip kreiptis. Dvasinė brolystė ir seserystė primena mums ryšius, kurie atsiranda šeimoje, o šeimai Bažnyčia visad skyrė daug dėmesio. Šeima – pirmoji ir pagrindinė visuomenės ląstelė, prigimtinė žmogiškoji bendruomenė bei visos visuomenės gyvybinis poreikis. Vienas kitą papildydami vyras ir moteris kuria savo šeimą – „santuoka grįstą natūralią bendruomenę“ (Amoris laetitia, 52).

Šiais laikais ne tik šeimos patiria nemažai iššūkių. Pavojus kyla ir pačiai šeimos sampratai, kurios turinį kartais bandoma keisti siūlant įvairias įstatymų iniciatyvas. Dabar sulaukiame itin daug prašymų įvertinti Seime svarstomo Civilinės sąjungos įstatymo projektą. Klausiamo: kaip šis įstatymas dera su Bažnyčios mokymu; ką mes, Jūsų ganytojai, galime apie jį pasakyti?

Pirmiausiai užtikriname jus, kad Bažnyčios mokymas apie santuoką ir šeimą nėra pasikeitęs: šeima kyla iš vyro ir moters santuokos, tėvystės ir motinystės ryšių. Taip pat nėra pasikeitęs ir Didysis įsakymas, kuriame sakoma: mylėk kiekvieną artimą kaip save patį.

Nepasikeitė ir tai, kaip Bažnyčia vertina vadinamąsias faktines sąjungas, partnerystes ar tos pačios lyties asmenų sąjungas. Popiežius Pranciškus, kalbėdamas apie konkrečius iššūkius, su kuriais šiandien susiduriama, pabrėžia, kad „faktinių sąjungų ar sąjungų tarp tos pačios lyties asmenų nevalia tiesiog prilyginti santuokai. Nė viena netvirta ar naujai gyvybei uždara sąjunga nelaiduoja visuomenės ateities“ (Amoris laetitia, 52). Tai – Katalikų Bažnyčios, kuriai save priskiria didžioji dalis Lietuvos piliečių, pozicija.

Mes, kaip ganytojai, esame susirūpinę ir norime perspėti tikinčiuosius ir visus geros valios žmones apie pavojus, kurie kyla bandant keisti šeimos ir santuokos sampratą įstatymais, tarp jų – ir dabar svarstomu Civilinės sąjungos įstatymo projektu. Minėtame Civilinės sąjungos įstatymo projekte iš esmės siūloma tai, ko popiežius Pranciškus anksčiau cituotoje apaštališkojo paragavimo Amoris laetitia ištraukoje kviečia nedaryti, – faktines sąjungas ir sąjungas tarp tos pačios lyties asmenų prilyginti santuokai. Negalime pritarti šio įstatymo projektui, iškreipiančiam ir devaluojančiam santuokos bei šeimos sampratas.

Kai kurie pasaulio kraštai jau yra praėję tokį sampratų kaitos kelią, kuris primena Trojos arklio istoriją. Pradžioje teigiama, kad formalizuojant santykius reikia suteikti kartu gyvenantiems asmenims daugiau teisių; tuomet tai prilyginama šeimos santykiams, jie imami imituoti. Ilgainiui toks reguliavimas pakeičiamas į civilinę santuoką. Ši kaita ir augantis reguliavimas kelia vis didesnį spaudimą tėvams, trokšiantiems auklėti vaikus pagal savo įsitikinimus. Palaipsniui imama reguliuoti švietimo įstaigų mokymo turinį, naikinant supratimą, kad šeima, kaip santuoka grįsta natūrali bendruomenė, yra naudinga visuomenei. Šis kelias veda į neginčijamo vyro ir moters lyčių tarpusavio papildomumo principo atmetimą. Dar kartą prisiminkime Šventojo Tėvo Pranciškaus žodžius, kuriais jis trokšta atkreipti sampratų kaitos keliu ketinančių eiti valstybių visuomenių dėmesį: „Nė viena netvirta ar naujai gyvybei uždara sąjunga nelaiduoja visuomenės ateities.“ Ar kokių pamatų pastatytime Lietuvos visuomenės ateitį pritarę Civilinės sąjungos įstatymo projekto nuostatoms?

Atsižvelgiant į tai ir siekiant užtikrinti kartu gyvenančių bei santuokos ar tėvystės, motinystės, giminystės ryšiais save nesiejančių asmenų teises, protingas kompromisas būtų priimti tokį įstatymą, kuris šių sąjungų netapatintų su šeima. Asmenų, kurie dėl vienu ar kitu priežasčių nenorėtų ar negalėtų sudaryti vyro ir moters santuokos, padėtų galėtų išspręsti Teisės į artimą ryšį įstatymas, kurio projekte numatyta galimybė artimaisiais pripažinti ne tik šeimos ar giminystės ryšiu siejamus, bet ir kitus asmenis. Teisės į artimą ryšį pripažinimas neverčia atsakyti prigimtinės šeimos sampratos; jis neprieštarauja nei Bažnyčios mokymui apie šeimą, nei šeimos sampratai, apibūrinčiai Lietuvos Respublikos Konstitucijoje. Skirtingai nei siūloma įteisinti

Birželinės pamaldos

Birželio mėnuo Katalikų Bažnyčioje yra skiriamas Švč. Jėzaus Širdies garbei, dėjuojantis ir dėkojant už dievišką, mylinčią Jėzaus Širdį žmonėms.

Šios pamaldos Šlienavos bažnyčioje yra švenčiamos vakarais – po 18 val. šv. Mišių, adoruojant Švč. Sakramentą, o sekmadieniais – po 12 val. šv. Mišių, adoruojant Švč. Sakramentą ir priimant Jo palaiminimą.

Viršužiglio bažnyčioje šias pamaldas švenčiame sekmadieniais, po šv. Mišių šventimo (jos švenčiamos 10 val.)

Sinodinis kelias parapijose

Praėjusį ketvirtadienį, Viršužiglio bažnyčioje, vyko paskutinis sinodinis Viršužiglio, Pakuonio ir Šlienavos parapijų žmonių susitikimas. Aptarėme turėtą Sinodą – minčių, nuomonių išsakymo pobūdį susitikimuose.

Pagal visų pasisakymus, šis Sinodas visiems buvo kažkuo naudingas ir vertingas: buvo puiki galimybė tiesiog išsakyti savo mintį konkrečiais klausimais; išmokė išgirsti kito nuomonę ir jos nekritikuoti, bet priimti; leido vieniems kitus labiau pažinti kaip turinčius visiškai kitokią mintį ir supratimą, nei asmeniškai galvojame.

Šio susitikimo metu taip pat nutarėme ir toliau, kartą mėnesyje, rinktis aktualiems parapijų, atskirų bažnyčių reikalams spręsti. Nutartėme, kad šiltu metų laiku rinksimės Viršužiglio bažnyčioje, kurioje susirinks Viršužiglio, Piliuonos, Pakuonio ir Šlienavos parapijų žmonės. Pasirinkome ir dieną bei valandą – tai liepos 14 diena, ketvirtadienis, 19 val.

Tad kviečiame parapijų aktyvistus ir visus, turinčius aktualių reikalų ar rūpesčių, dalyvauti šiuose susitikimuose! Apie būsimų susitikimų datą ir aptartus klausimus informuosime.

civilinė sąjunga, teisė į artimą ryšį pripažįsta ir saugo ne tik privačiame gyvenime save šeima laikančių asmenų, bet ir tų žmonių, kurie nenori ar negali kurti šeimos, teisinius santykius.

Kaip ir anksčiau, nenuilsdami skatiname jaunuolius apsispręsti tvirtai, gyvybei atvirai santuokai ir šeimai, kad būtų kuo labiau linkstama į Dievo žmonėms siūlomas malones (plg. Amoris laetitia, 35). Be abejo, visuomenėje regime ne tik sutuoktinius, bet ir vienišas mamas ar tėčius, našlaičius, šeimas, kuriose seneliai ar kiti giminačiai augina nepilnamečius vaikus. Visų šių šeimų narius sieja ne tik bendro gyvenimo ar emociniai, bet ir prigimtiniai kraujo bei giminstės ryšiai, kylantys iš vyro ir moters lyčių papildomumo.

Drauge atkreipiame dėmesį, kad ne visi viešojoje erdvėje ar Seime pasisakantys katalikai, aiškinantys Bažnyčios mokymą, tai daro kompetentingai. Savo žodžiais bei veiksmais jie kartais klaidina žmones. Norėdami sužinoti, ką sako visuotinė Bažnyčia vienu ar kitu klausimu, nuoširdžiai raginame visus tikinčiuosius gilintis į Šventajame Rašte užrašytą Dievo žodį, įdėmiai skaityti katekizmą, Šventojo Sosto dokumentus.

Brangūs broliai ir seserys, tėvų ir motinų sūnūs ir dukterys! Dėkokime Viešpačiui už šeimas, kuriose užaugome, už visas šeimas, kuriose tėčio ir mamos mylimi augo, auga ar augs kiti vaikai – mūsų šalies ateitis, mūsų būsimieji dvasiniai broliai ir seserys. Melskimės už Lietuvos šeimas ir remkime tik tas įstatymų leidybos iniciatyvas, kurios, leisdamos šeimoms tvirtėti, laiduoja mūsų visuomenės ateitį.

Lietuvos vyskupai, 2022 m. birželio 17 d.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija, Žalioji g. 23, LT-53143, Šlienava, Kauno r.

Tel.: 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

Parapijos banko sąskaita: Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija; jm. kodas: 191289430.

AB "Swedbank" bankas, sąskaitos Nr. LT367300010002243406.

Paruošė kun. Rimas.